

Repetitioner

Version 1: Tavla I 129-162. Den ursprungliga händelsen sker

Version 2: Tavla II 11-48. Ea berättar vad han fått veta åt Anshar.

Version 3: Tavla III 15-52. Anshar berättar åt sin ämbetsman Gaga.

Version 4: Tavla III 73-110. Gaga berättar åt Lahmu och Lahamu.

Tiamat, som födde oss, har blivit vred mot oss.

Hon har kallat samman ett råd, hon skakar av vrede.

Alla gudarna samlas **samlades** 4 runt henne –

till och med de som ni skapade har gått till hennes sida.¹

De flockas runt henne, de reser sig vid Tiamats sida.

Vredgade lägger de planer utan vila, dag eller dag.

De tar till strid, de skakar av vrede.

De kommer samman i rådet för att påbörja striden.

---

¹ De här fyra första raderna saknas på tavla I. Det är naturligt eftersom de gör det i tavla 1, medan övriga versioner refererar händelsen.

hennes råd,

har hon upphöjt Qingu och gjort honom stor.

Anförandet av armén och makten över församlingen,

lyftandet av vapnen, angreppet och lössläppandet av striden,

befälet över hela krigshären,

allt detta anförtrodde hon honom och satte honom på

en tron:

'Jag har kastat en besvärjelse för dig och gjort dig stor i

gudarnas råd.

Konungadöme över alla gudar har jag lagt i din hand.

Du är den störste, du är min berömde make.

Må ditt ord bli det största, över alla Anunna-gudar!'

Hon gav honom ödestavlan och lät honom hålla den vid

sitt bröst:

'Ditt ord ska inte ändras, det du säger ska du råda!

Nu är Qingu upphöjd, han har tagit Anus värdighet.

Han har bestämt öden för gudarna, sina barn.

Era munnars gärningar skall släcka elden,

ert samlade gift skall göra den mäktige svag!

Repetition 2 – Ea och Anu försöker gå emot Tiamat

Version 1: Tavla II 79-84. Först är det Ea som gått ut mot Tiamat.

Version 2: Tavla II 103-118. Sedan är det Anu som försöker.

Han hörde sin fader Anshars tal.

Han gav sig iväg, han trädde in på sin stig

Ea Anu gick för att ta reda på Tiamats plan,

men han stannade och blev stilla, och han vände tillbaka.

Han trädde inför den furstlige Anshar. sin fader Anshar, som avlade honom.

Han bönföll honom och talade till honom:

”Min Fader! Tiamat har låtit sina gärningar gå över mig!

Jag sökte vägen till henne, men min besvärjelse kunde inte

stå emot henne.

Hennes styrka är jättelik, hon är skräckinjagande.

Hon är stärkt av en armé – ingen kan gå emot henne!

Hennes rop har inte minskat – det ljuder med full styrka.

Jag skrämdes av hennes skrik, och jag vände tillbaka.

Min fader, förtvivla inte – sänd någon annan mot henne!

En kvinnas kraft är sannerligen stor, men inte så full som

en mans.

Skingra hennes trupper, splittra du själv hennes planer

innan hon bär hand på oss”.

Repetition 3 - Marduks villighet och segervisshet

Tavla II rad 139-140 och 141-142

Den här repetitionen kommer direkt efter varandra.

Den sker när Ea och Anu misslyckats och Anshar hittar ingen som vill gå ut mot Tiamat. Då träder, på Eas inrådan Marduk fram till Anshar och förklarar sin villighet att möta Tiamat.

”Min fader, låt inte dina läppar vara stängda, utan öppna

dem!

Låt mig gå och låt mig uppfylla dina önskningar!

Anshar, låt inte dina läppar vara stängda, utan öppna

dem!

Låt mig gå och låt mig uppfylla dina önskningar!

Efter detta följer Marduks fråga:

Vilken man är det som har sänt krig mot dig?²

Och Anshars svar:

---

² Rad 143.

Min son, Tiamat, som är kvinna, kommer mot dig med vapen.³

Efter detta följer direkt nästa repetition där Marduk tillförsäkrar Anshar sin seger:

Tavla II: rad 145-146 och 147-148

Min fader, skapare, gläd dig och fröjdas!

Tiamats nacke ska du snabbt trampa ned!

Anshar, skapare, gläd dig och fröjdas!

Tiamats nacke ska du snabbt trampa ned!

Repetition 4 – Marduk begär sin lön - att bli kung

Rad 59-66 upprepar 156-162 i tavla 2

Tavla II 156-162. Marduk talar till Anshar

Tavla III 53-66. Anshar berättar vad Gaga ska säga när han ska tala med Lahmu och Lahamu.

Tavla III 111-122. Gaga berättar åt Lahmu och Lahamu

Observera att i Tavla III följer dessa repetitioner direkt den övriga rapporten repetition 1

---

³ Rad 144

De fyra förstaraderna finn inte i version 1 då Marduk själv ger sitt förslag.

Jag skickade Anu, men han kunde inte gå emot henne.

Nudimmud blev rädd och vände tillbaka.

Marduk, gudarnas vise, er son, har nu givit sig av.

Till att ge sig av mot Tiamat har hans hjärta drivit honom.

Han tog till orda och sade till mig:

”Om jag ska vara er förkämpe,

om jag besestrar Tiamat och räddar era liv,

sammankalla rådet och upphöj mitt öde!

Sätt er med glädje tillsammans i Ubshu-Ukenna.

Med mina ord ska jag bestämma öden istället för er!

Må inget jag skapar bli upphävt!

Må mina läppars ord varken ändras eller tas tillbaka!

Skynda er, och bestäm snabbt för honom era öden!

Låt honom gå er mäktiga fiende till mötes!”⁴

Slutsats gällande repetitionerna

Repetitioner används för att betona, förstärka och strukturera. Det som repeteras mest av allt är beskrivningen av Tiamats förskräckliga arme. Det sker fyra gånger och det är långa ordagranna repetitioner.

Sedan följer två repetitioner som beskriver de mäktiga gudarnas Eas och Anus fruktlösa försök att gå emot Tiamat vilket inkluderar hur skräckinjagande Tiamat är. Detta underbygger också bilden av Tiamats förskräckliga makt.

Därefter följer en dubbelrepetition där Marduk först deklarerar sin villighet att gå och sedan försäkrar medhelst repetition sin segervisshet.

Den sista repetitionen repeterar tre gånger Marduks krav på lön: att bli upphöjd till kung bland gudarna.

Det är tydligt vad författaren avsåg som den centrala handlingen i eposet! Sedan avslutas ju det hela med en färgsprakande celebrering av Marduk och hans konungamakt med det avslutande proklamerandet av hans femtio namn och Babylons och Babyloniens ära. Mission accomplished!

Inget av skapelsetemat repeteras. Allt tyder på att det är inget huvudtema utan endast inkorporerat för att belysa Marduks makt och berättiga hans krav på världsherravälde. Mänskans skapelse och behandling fokuserar på att hon ska se till att tjäna gudarna genom att bygga tempel och säkerställa templens och gudarnas försörjning.

---

⁴ Dessa två sista rader är inte med i den första versionen – av naturliga skäl.